

آشنایی با روش تدریس سخنرانی

هادی گل‌افروز شهری^{*}, BSc, مرتضی خاقانی‌زاده^۱

^{*} دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (ع)، تهران، ایران

^۱ دانشکده پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی بقیه‌ا... (ع)، تهران، ایران

چکیده

مقدمه. از مراحل مهم در طراحی آموزشی، انتخاب روش تدریس است. مدرس بعد از انتخاب محتوا و قبل از تعیین وسیله، باید خطامشی مناسب تدریس را انتخاب کند و در این تصمیم‌گیری، باید به سه موضوع "مهمیت و طبیعت فرآگیران"، "محتوای موضوع" و "حدودیت‌های زمانی" توجه داشته باشد. یکی از روش‌هایی که سابقه طولانی در نظام‌های آموزشی دارد، تدریس به روش سخنرانی است. ارایه اصول، مفاهیم و حقایق به طور شفاهی از طرف مدرس و یادگیری از طریق گوش کردن و یادداشت برداشتن از طرف فرآگیر، اساس این روش را تشکیل می‌دهد و توضیح و توصیف پدیده‌ها از سوی مدرس نقش عمده‌ای دارد. روش سخنرانی دارای مراحل آمادگی، مقدمه، محتوا، متن و جمع‌بندی است که در صورت اجرای خوب، با مهارت و با انگیزه، می‌تواند تأثیر مطلوب و اثربخشی بالای در فرآگیران داشته باشد.

نتیجه‌گیری. در روش سخنرانی با توجه به ماهیت موضوع، توانایی و علاقه فرآگیر و مقتضای زمانی باید فرآگیران را به نوعی در کلاس و مباحث درگیر نموده و مشارکت داد که از پویایی و فعال بودن لازم برخوار شوند.

کلیدواژه‌ها: فرآگیر، سخنرانی، روش تدریس

Introduction to oral presentation teaching method

Golafrouz Shahri H.* BSc, Khaghanizadeh M.^۱ MSc

*Faculty of Nursing, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

^۱Faculty of Nursing, Baqiyatallah University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Abstract

Introduction. Selecting the teaching method is an important stage in educational designing. After selecting the content and before determining the mean, teacher should determine the policy of teaching and in this decision should notice to "nature of learners", "subject content" and "time limits". One of the long historical method of teaching in educational systems is lecture. Presented the principles, concepts and facts by instructor and verbal learning, listening and take notes from comprehensive are the fundamentals of this method; explaining and describing the phenomena by the teacher has a major role. Lecture method has the stages of readiness, introduction, content, text and conclusion that if this processes took place well, skillful and motivative will have high impact on learners.

Conclusion. Considering the nature of the subject methods of lecture, student interest, ability of learners and time limitations, teacher should somehow involves the students in class discussions to achieve the dynamicity and activity of the class.

Keywords: Learner, Lecture, Teaching Method

مقدمه

روش‌های نظام آموزشی، ارزان‌تر است؛ ۵- سخنرانی روش آشنا برای اکثر معلمان است، زیرا به طور معمول آنها خود به این روش آموزش دیده‌اند؛ ۶- در بیشتر رشته‌های علوم پایه دانشگاهی از این روش استفاده می‌شود. نکات منفی نیز موارد ذیل را شامل می‌شود:

- ۱- روش سخنرانی برای فرآگیرانی که در سبک‌های دیگر یادگیری از قدرت بالایی برخوردار هستند خسته‌کننده و زمان‌بر است؛ ۲-
- فرآگیرانی که در یادداشت برداشتن ضعیف هستند، در بهاطر آوردن مطالب و درک آنها با مشکل رویه‌رو می‌شوند؛ ۳- فرآگیران ممکن است به سخنران علاقه نداشته باشند و در تفهیم و مجادله دچار مشکل شوند؛ ۴- فرآگیران در طول سخنرانی شاید نتوانند سؤالی که به ذهن‌شان می‌رسد را طرح کنند؛ ۵- معلمان شاید نتوانند احساس واقعی فرآگیران را درک کنند، زیرا در طول سخنرانی وقت زیادی برای تقابل بین معلم و شاگرد وجود ندارد.

به‌هرحال یادگیری به روش سخنرانی برای همه در برهمه‌ای از زمان اجتناب‌ناپذیر است، زیرا وسیله مناسبی برای ارایه اطلاعات پایه به‌ویژه علوم تجربی است. حتی در برخی شرایط مناسب‌ترین روش تدریس است [۵] و در عین حال این روش نقاط ضعف خود را دارد، مثلاً در اعرض ۸ روش حدود ۸۰٪ آموزش‌های ارایه شده توسط مدرس در عرض ۸ هفته فراموش می‌شود. حال این سؤال مطرح می‌شود که چگونه می‌توان رایج‌ترین شیوه آموزش را به شکل موفق‌تری اجرا نمود که با بیشترین اثربخشی همراه شود؟ در یک جلسه تدریس ما نباید الزاماً فقط از یک روش تدریس استفاده کنیم، ما برحسب موقعیت می‌توانیم ترکیبی از الگوها و روش‌های تدریس را مورد بهره‌برداری قرار دهیم. برای انجام این مهم باید شناخت، توانایی و مهارت فراوان در به کار بردن الگوهای متنوع تدریس داشته باشیم. با توجه به آنچه گفته شد، هدف از نگارش این مقاله معرفی رایج‌ترین شیوه آموزش در کلاس‌های درس است، نقاط قوت و ضعف آن و اینکه چگونه نقاط قوت روش سخنرانی در اجرا توسعه دهیم تا هم نقاط ضعف آن را کاهش دهد و هم آن را از روشی غیرفعال به روشی فعال تبدیل نماید.

روش تدریس به شیوه سخنرانی

از مراحل مهم طراحی آموزشی، انتخاب روش تدریس است، معلم بعد از انتخاب محتوا و قبل از تعیین وسیله، باید خطومشی و روش مناسب تدریس خود را انتخاب کند. به مجموعه تدبیر منظمی که برای رسیدن به هدف، با توجه به شرایط و امکانات اتخاذ می‌شود روش تدریس می‌گویند [۵]. از روش‌هایی که سابقه طولانی در نظام‌های آموزشی دارد، تدریس به شیوه سخنرانی است. سخنرانی معمول‌ترین روش آموزشی است که همه فرآگیران را با وجود تقاضاهای فردی در شرایط یکسان تحت آموزش قرار می‌دهد [۶]. در آن از بیان شفاهی برای توضیح و تفهیم مطالب استفاده می‌شود. پایه و اساس این گونه آموزش، ارایه اطلاعات یک‌سویه از طرف استاد به فرآگیران است، در این روش نوعی انتقال یادگیری و رابطه ذهنی بین معلم و شاگرد ایجاد می‌شود.

امروزه روش‌های متعددی در امر یاددهی - یادگیری وجود دارد. اینکه چه روشی را برای چه درسی و چه موقع به کار برد شود به انتخاب معلم و توانایی وی در اجرای آن بستگی دارد. معلم باید در سه رکن تدریس یعنی شناختن دانش‌آموزان، موضوع و روش تدریس کارآمد باشد. معلم باید بر روش‌ها و شیوه‌های گوناگون تدریس مسلط باشد و با توجه به وضعیت و نوع کلاس، روش تدریس مناسب را ماهرانه برای آن کلاس اجرا نماید [۱]. معلم خوب نمی‌تواند کسی باشد که از روش‌های مشخص و دیگر شده پیروی کند. معلم خوب هنرمندی است که خود وسیله رشد موثر فرآگیران خوبیش را پیدا می‌کند و زمینه اجرای آن را فراهم می‌نماید و برای رسیدن به این هدف از شیوه‌های استفاده می‌کند که با مجموع مسائلی که با آنها درگیر است، مطابقت و با هدف‌های که دنبال آن می‌گردد، تناسب داشته باشد؛ درخور شاگردانی باشد که با آنها کار می‌کند، همراه با فلسفه‌ای باشد که به آن معتقد است و با شرایط زمانی و مکانی که در آن کار می‌کند سازگاری داشته باشد [۲، ۳]. لذا، هیچ‌یک از روش‌های تدریس فی‌نفسه خوب یا بد نیستند، بلکه نحوه و شرایط استفاده از آن است که باعث قوت یا ضعف‌شان می‌شود. مادلین هائزتر در زمینه روش تدریس می‌نویسد: بهترین روش تدریس، بهترین روش مربی‌گری و بهترین روش یادگیری وجود ندارد و می‌توان با توجه به تناسب، ظرافت و پیامدهای آنچه در کلاس رخ می‌دهد رفتار و روش تدریس مناسب را انتخاب کرد [۲]، بنابراین معلم باید با توجه به هدف‌های آموزشی، محتوای تدریس، نیازها و علایق دانش‌آموزان، امکانات موجود (زمان، فضاء، وسایل)، تراکم دانش‌آموزی و ... مناسب‌ترین شیوه را برای یک تدریس مطلوب انتخاب کند [۴]. با وجود روش‌های مختلف آموزشی هنوز روش سخنرانی مرسوم‌ترین روش آموزش در اکثر دانشگاه‌ها است. همیشه این سؤال مطرح می‌شود که چرا اکثر معلمان از روش تدریس به شیوه سخنرانی استفاده می‌کنند؟ دلایل مختلفی برای استفاده از روش سخنرانی وجود دارد؛ در این روش درس با نظم بیشتری ارایه می‌گردد و کلاس‌ها بی‌سر و صدای و مدرسه‌ها آرامتر است و مواقعي پیش می‌آید که چاره‌ای جز استفاده از روش سخنرانی نیست، مثل زمان وجود جمعیت زیاد فرآگیران و نبود امکانات جهت استفاده از روش‌های دیگر، مثلاً در کلاس‌های ۴۰ تا ۶۰ نفر معلم ناچار به استفاده از روش سخنرانی است و مجبور است با روش سخنرانی درس را در کلاس پیش ببرد. ملیسا کلی در مطالعه‌ای تحت عنوان روش آموزشی سخنرانی، برای این روش به ترتیب نکات منفی و مثبت ذیل را بیان کرده است. نکات مثبت شامل موارد ذیل می‌شود:

- ۱- سخنرانی یک راه آسان است که دانش‌آموزان می‌توانند به سرعت از اطلاعات هستند، قدرت کنترل بیشتری در کلاس دارند؛ ۲- در روش سخنرانی معلمان چون تنها منبع فرآگیرانی که قدرت یادگیری شنیداری بالایی دارند، روش سخنرانی مناسب است؛ ۳- از لحاظ لجستیکی، روش سخنرانی نسبت به دیگر

- ۳- جلب توجه شاگردان در طول ارایه محتوا
- الف- تعییر دادن محرک: نوع در بکارگیری محرک‌ها سبب بالارفتن انگیزه‌های یادگیری خواهد شد. بین تنوع در حرکات و حالات چهره معلم و پیشرفت تحصیلی شاگردان رابطه مستقیم وجود دارد. تحقیقات نشان داده است که رابطه تعییر محرک و پیشرفت تحصیلی در دبستان منفی و در دبیرستان مثبت است.
- ب- تعییر کانال‌های ارتباطی: با تعییر دادن ارتباط سمعی به بصری احتمال تعییر مناسب در الگوی رفتاری بوجود می‌آید. بزرگسالان نظم آموزش بصری را بر سمعی ترجیح می‌دهند (استفاده از اسلامید، نمودار و عکس).
- ج- فعالیت جسمی: یادگیری باید به صورت فعلانه انجام شود. معلمان می‌توانند روش تدریس خود را با امکان درگیری جسمی و فکری شاگردان در روند یادگیری غنی‌تر سازند. مثلاً با زنگ تپیخ‌های کوتاه‌مدت در بین سخنرانی، تکرار کردن پاسخ‌شاگردان و استفاده از اسمای در مخاطب قرار دادن آنها موجب ایجاد توجه بیشتر در فرایند تدریس شوند.
- د- استفاده از طنز: کار طنز در تدریس، میزان یادگیری شاگردان را افزایش می‌دهد (البته شوخی‌هایی که مربوط به مطلب تدریس باشد).
- و- شور و حرارت سخنران: تحقیقات بیانگر این نکته است که مطالبی که با ذوق و شوق از جانب معلم ارایه می‌شود بیشتر و بهتر یاد گرفته می‌شود (آنگر صدا، تعییر حالات چهره، ارتباط چشمی).
- ه- پرسش و پاسخ در حین یادگیری: سؤال کردن از شاگردان می‌تواند تاثیرات مطلوب زیر را داشته باشد: تأکید، تمرین خودآگاهی، توجه، استراحت کوتاه و تکرار.

مرحله چهارم: جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در جمع‌بندی و نتیجه‌گیری از شاگردان بخواهید بعضی از نکات مهم درس را به خاطر بیاورند یا نظر خود را درباره آن موضوع بگویند، به سؤال‌های شاگردان گوش کنید و پاسخ دهید. نکات مهم و اساسی درس را گوشزد و مرور کنید. در پایان یک جلسه سخنرانی باید با شاگردان وارد مسایل غیررسمی شوید تا خشکی و یکنواختی درس کاهش یابد و شاگردان در جلسات دیگر با رغبت بیشتر شرکت کنند. همچنین باید اشاراتی دال بر محتوای سخنرانی بعدی داشته باشد [۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴].

ویژگی‌ها و نکات لازم و مهم در سازماندهی و تدارک سخنرانی موفق

- سخنرانی با کیفیت بالا و اثربخشی مطلوب ویژگی‌های زیر را دارد:
- اهداف سخنرانی بهخوبی توسط فرآگیران فهمیده و درک شده است؛
  - عنوان و محتوای سخنرانی مرتبط و وابسته به دانش قبلی فرآگیران است؛
  - سخنرانی به خوبی سازماندهی شده و شامل مقدمه و نتیجه‌گیری است؛
  - سرعت بیان و ارایه سخنرانی برای فرآگیران قدرتمناسب است؛
  - سخنرانی متناسب با نیازهای فرآگیران تنظیم شده

در واقع ارایه مفاهیم، اصول و حقایق بهطور شفاهی از طرف معلم و یادگیری آنها از طریق گوش کردن و یادداشت برداشتن از طرف شاگرد، اساس کار این روش را تشکیل می‌دهد. از خصوصیات این روش، فعال و متکلم وحده بودن استاد و پذیرنده و غیرفعال بودن شاگرد است، معلم وظیفه اصلی را بر عهده دارد و فرآگیران برای یادگیری باید از او اطاعت کنند. در این نظام آموزشی، همکاری و روابط میان گروهی کاملاً ضعیف است، به تفاوت‌های فردی توجه نمی‌شود، فعالیت معلم خودمشارکتی است، معلم صرفاً بر مطالب و مفاهیم کتاب تکیه دارد و خلاصه اینکه کار معلم در حکم منبع و مخزن اطلاعاتی، این است که اطلاعات را به ذهن فرآگیران منتقال دهد [۸، ۹]. در دانشگاه‌ها وقتی مطالبی علمی در منابع مختلف و کتاب‌ها موجود نباشد و برای نخستین بار باشد که عرضه می‌شود، از این روش که پیشینیه بسیار دیرینه دارد، استفاده می‌گردد [۱۰]. اجرای روش سخنرانی خواه مختصر و کوتاه، یا بلند و طولانی، دارای مراحل و بخش‌های مقدماتی، میانی و پایانی است و برای بهره‌مندی و تاثیر مطلوب بر فرآگیر تحت تأثیر عوامل متعددی است. در ادامه مراحل اجرایی این روش توضیح داده می‌شود.

مرحله اول: آمادگی برای سخنرانی

- آمادگی از نظر تجهیزات (آیا در سخنرانی از وسائل آموزشی استفاده می‌شود؟)

۲- آمادگی عاطفی (آیا با آسودگی سخنرانی می‌کنم؟ اضطراب ندارم؟)

۳- آمادگی از نظر زمان (آیا زمان کافی برای آماده شدن وجود دارد؟)

مرحله دوم: مقدمه سخنرانی

- ایجاد رابطه بین معلم و شاگرد (مثلاً معلم در ابتدای صحبت با دانش‌آموزان گپی بزند)

۲- جلب توجه شاگردان (با فعالیت‌هایی همچون طرح سؤال، بحث و گفتگو و استفاده از وسائل بصری)، بکارگرفتن نکات ذیل در جلب توجه شاگردان بسیار مفید است:

(الف) شناخت علایق و خواسته‌های شاگردان (با توجه به عواملی مانند جنس، سن و وضعیت اجتماعی و ...)

(ب) ایجاد انگیزش (در فرایند تدریس بهتر است به شاگردان گفته شود موضوع مشکل ولی قابل فهم و قابل حل است تا هنگامی که فرآگیر موضوع را فهمید باعث عزت نفس و بالابردن اعتماد او شود).

(ج) بیان صریح هدف‌ها و نکات مهم سخنرانی (د) استفاده از پیش‌سازمان‌دهنده و پیش‌آزمون و فعال کردن آگاهی و اطلاعات شاگردان.

مرحله سوم: ارایه محتوا و متن سخنرانی

در ارایه محتوا توجه به نکات زیر لازم است:

- جامع بودن محتوى: متن سخنرانی باید تمام اهداف آموزشی را در برداشته باشد.

۲- سازماندهی منطقی محتوا: اسکینر معتقد است وقتی مواد آموزشی خوب سازماندهی شود، یادگیری آسانتر می‌شود. زیرا سازماندهی قدرت درک مفاهیم را افزایش می‌دهد.

دانیل اظهار می‌دارد که معلم باید به موارد ذیل توجه داشته باشد تا دانشجویان استفاده مطلوب از سخنرانی داشته باشند:

- ۱- سخنرانی را برای مفهومی که دانشجویان می‌خواهند یاد بگیرند، به دقت بررسی کند و جزیاتی که برای درک محبت‌ها ضروری نیست، حذف کند؛ ۲- به دانشجویان فرصت بدهد تا یادداشت کوچکی داشته باشند و گاهی کلمات مهم را روی تخته بنویسد؛ ۳- هر وقت و هرجا که امکان دارد مثال‌های واقعی از زندگی برای دانشجویان بیاورد؛ ۴- طبقه‌بندی مناسبی از سخنرانی داشته باشد، به علاوه در سخنرانی، مقدار کمی شوخی و طنز مربوط به درس داشته باشد؛ ۵- تا حدودی هر ۲۰ دقیقه یکنواختی کلاس را بشکند (این کار می‌تواند به صورت بلند شدن یا تعییر وضعیت دانشجو باشد)؛ ۶- گاهی اوقات در بین سخنرانی یک یا دو اسلاید را به عنوان استراحت و تنوع نشان دهد؛ ۷- جایش را در حین سخنرانی تعییر دهد و در بین سخنرانی نکات مهم را تکرار کند؛

دانیل معتقد است که اگر هدف اصلی ارتقای سطح آموزشی و یادگیری و بالا بردن و تحول کیفیت یادگیری فرآگیران هستند، استادان و معلمان باید به طور مداوم نیاز واقعی فرآگیران را بشناسند و نشان دهند که می‌توانند بهترین روش یاددهی را به کار گیرند [۱۵]. همچنین گلدن در مقاله‌ای تحت عنوان "مهارت‌های سخنرانی در آموزش" اظهار می‌دارد؛ بزرگترین برتری روش سخنرانی در تدریس، توانایی در بهروز کردن اطلاعات است و بزرگترین محدودیت آن غیرفعال بودن این روش است که معلم متکلم وحده و دانشجو شنونده و غیرفعال است. به عقیده او تکنیک‌های فراهم نمودن فضای مناسب، داشتن یک مقدمه جالب و سودمند، داشتن محتوای مطلوب و قابل فهم برای شنوندگان، طرح‌ریزی و هدایت ذهن‌های شنوندگان، استفاده از رفتارهای غیرکلامی، استفاده از صدای جذاب و واضح، سازماندهی مناسب سخنرانی، استفاده از وسایل بصری، داشتن خلاصه‌ای از مطالب در آخر سخنرانی و تاکید و یادآوری موضوعات مهم و پاسخ‌دادن به سوال‌ها به طور مختصر [۱۳] باعث پربار کردن و مطلوب کردن روش سخنرانی می‌شود.

خلاصه اینکه اگر معلم بتواند روش سخنرانی را به روش پرسش و پاسخ تبدیل کند، تاحدودی از مشکلات روش غیرفعال سخنرانی می‌کاهد. اگر معلم تسلط کافی بر موضوعات درسی نداشته باشد، قادر به طرح پرسش و پاسخ و هدایت دانش‌آموزان در پاسخ‌های دریافتی نخواهد بود [۱۴].

انتقادات و توجیهات مطرح در مورد روش سخنرانی

ساموئل جانسون و مکلیش انتقادات و مخالفت‌هایی در مورد این روش بیان می‌کنند که بطور خلاصه عبارتند از:

- ۱- نوآوری چاپی: امکانات و ابداعات به وجود آمده در امر چاپ، توانسته که اطلاعات وسیعی به صورت کتاب و نوشه‌های مختلف و با هزینه کمتر، در اختیار همگان قرار دهد و درنتیجه مانند سابق چندان نیازی به سخنرانی وجود ندارد.

است؛ ۶- به طور مکرر سوالاتی از فرآگیران پرسیده می‌شود تا میزان درک آنها توسط سخنران سنجیده شود [۱۵]. برای اجرای موفق آموزش، توجه به نکات ذیل و رعایت آنها در اجرا لازم است:

- ۱- شرایط، مشخصات، نیازها و علایق گروه را دریابید؛ ۲- اطلاعات جدید و صحیح را تهیه و ارایه نمایید؛ ۳- آنچه را می‌خواهید بگویید، پادداشت کنید؛ همراه خود لیستی از نکات مهم سخنرانی اتان را داشته باشید؛ ۴- از مواد و وسائل کمک آموزشی بصری در سخنرانی خود استفاده نمایید؛ ۵- نتایج پژوهش‌های موردنی را که در زمینه موضوع سخنرانی شما انجام شده است بازگو نمایید. این امر صحبت‌های شما را مدلل و مستند خواهد نمود؛ ۶- استوار و مصمم بوده و از نظر ظاهر تمیز و مرتب باشید؛ ۷- شکیبا بوده و بر هیجان خود غلبه نمایید؛ ۸- در حالی که اختیار حاضران و قدرت جلسه در دست شماست خود را برتر از دیگران نشمارید؛ ۹- به موضوع احاطه داشته باشید، زیرا بدون احاطه کامل بر موضوع سخنرانی توجه داشته باشید و فقط درباره آن صحبت کنید؛ ۱۱- تمام توجهات خود را روی شنوندگان متمرکز نمایید و میزان علاقمندی آنان را به موضوع سخنرانی افزایش دهید؛ ۱۲- شنوندگان را واقعاً دوست داشته باشید و احترام لازم را برای آنها قایل شوید.
- سکوت فرآگیران دلیل بر موافقت یا فهمیدن مطالبی که می‌گویید نیست و تایید مطالب سخنرانی توسط افراد معدودی از گروه نشانه درک کامل مطلب از جانب همه افراد گروه تلقی نمی‌شود. به‌وسیله پرسش و پاسخ و با استفاده از روش‌های مختلف ارزشیابی جلسات آموزش، از درک مطالب گفته شده، مطمئن شوید [۱۵].

آیا می‌توان روش غیرفعال سخنرانی را به روش فعال تبدیل کرد؟

دانیل ریچاردسون در مقاله‌ای تحت عنوان "روش آموزش سخنرانی را کنار نگذاریم"، درمورد روش سخنرانی اظهار می‌دارد روش‌ها و تمرینات یادگیری فعال، آمیخته با سخنرانی سنتی است و داشگاههایی که اصطلاح یادگیری فعال را بکار می‌برند یک تعریف مختص ندارند. دانیل می‌گوید، یادگیری فعال یک روش مخصوص و ویژه نیست، در صورتی که در روش سخنرانی بتوان دانشجو را شرکت داده و درگیر کرد، همان یادگیری فعال است و موجب پیشرفت و ترقی دانشجو خواهد شد. فعالیت جسمی دانشجویان از قبیل یادداشت برداشتن و پرسش و پاسخ می‌تواند دانشجویان را دخالت دهد و از حالت غیرفعال خارج کند [۱۶].

در اینجا این سؤال پیش می‌آید که طرح کردن سؤال از سوی مستمعین منجر به انتهای سخنرانی می‌شود؟ پاسخ آن است که این طور نیست و برخلاف روش سخنرانی سنتی که در آن هیچ پرسش و پاسخی در خلال سخنرانی انجام نخواهد شد، می‌توان با همزمان کردن پرسش و پاسخ در سخنرانی، به سوالاتی که از سوی شنوده طرح می‌شود در همان لحظه پاسخ داد [۱۶].

ایجاد نماید تا برای فرآگیران معنی‌دار باشد، معلم از کلمات مناسب، سرعت گفتار هماهنگ با توانایی فرآگیران و مثال‌های روش، استفاده می‌کند، تا درک مسئله برای یادگیرندگان هموار گردد [۱۱، ۱۲].

مزایای و محدودیت‌های روش سخنرانی

مانند دیگر روش‌های تدریس، روش سخنرانی نیز دارای معايب و محساني است، استفاده از روش سخنرانی می‌تواند مزایای زیر را به همراه داشته باشد [۱۶]:

- ۱- برنامه‌ریزی نمودن روش سخنرانی آسان و هزینه آن نسبت به سایر روش‌ها اندک است؛ ۲- می‌توان فرآگیران را دور هم جمع نمود و روی یک موضوع یا نکته متمرکز شد؛ ۳- می‌توان مقدار زیادی از مواد و مطالب آموزشی را در مدت کوتاهی ارایه نمود؛ ۴- می‌توان به آسانی برنامه زمان‌بندی شده یا زمان صرف شده روی موضوعات را کنترل کرد؛ ۵- یک روش آشنا برای فرآگیران است و با آن راحت خواهد بود؛ ۶- می‌توان این روش را برای گروههای بزرگ تا جایی که سخنران دیده و صدایش شنیده شود، استفاده کرد؛ ۷- می‌توان از این روش هنگامی که امکانات فیزیکی محدود است، استفاده نمود.

محدودیت‌های روش سخنرانی عبارتند از:

- ۱- فرآگیران اغلب غیرفعال هستند؛ ۲- اجرای سخنرانی اثربخش مشکل است؛ ۳- اگر از سخنرانی بهمدت خیلی طولانی بدون مشارکت فرآگیران استفاده شود آموختن خسته کننده و کسالت‌آور می‌شود؛ ۴- سخنرانی برای آموختن موضوعات عملی از قبیل کسب مهارت‌ها مناسب نیست؛ ۵- هنگام ارایه سخنرانی، مشکل است قضاوت نمود که فرآگیران در حال آموختن و یادگیری هستند یا نه؛ ۶- بیشترین فرآگیری و به‌خاطرسپاری فرآگیران زمانی است که بهطور فعال در فرآیند آموختن درگیر هستند؛ ۷- به مهارت‌های کلامی کافی نیاز دارد؛ ۸- ارتباط یک‌طرفه است.

نتیجه‌گیری

در عصر حاضر که تکنولوژی با سرعت سراسماوری پیش می‌رود، جامعه بیش از هر زمان دیگر نیازمند افرادی هوشمند، خلاق و نوآور است. یکی از وظایف نظام آموزشی، پرورش افرادی است که دارای اندیشه انتقادی و خلاق هستند و توانایی حل مسئله و گشودن گره‌ها و معضلات را دارند، نه انبیاش اطلاعات و دانش‌هایی که به سرعت منسوخ خواهد شد [۱۷].

آموختش و به کارگیری شیوه‌های گوناگون آن جزیی انکارناپذیر و بنیادین آموختش و پرورش جوامع انسانی است، اما امروزه زمان و چگونگی به کارگیری شیوه‌های آموختش در هر زمینه علمی جزئی از فناوری پیشرفته در زمینه آموختش و تعلیم و تربیت است. روش‌های تاریخی (سقراطی - مکتبی) و نوین آموختش (توضیحی، سخنرانی، اکتشافی، حل مسئله، بحثی، پرسش و پاسخ و ...) هر کدام ویژگی و

۲- روش‌های جدید آموزشی: روش‌های فعل و جدید آموزشی با کارآیی بیشتر، به خوبی می‌توانند جایگزین شیوه سخنرانی شوند.

۳- غیرفعال بودن فرآگیران: از آنجایی که روش سخنرانی در اکثر موارد یک‌طرفه است. بدین ترتیب فرآگیران، غیرفعال می‌شوند و این جریان سبب یادگیری سطحی و نه‌چندان عمیق مطلب می‌شود.

۴- هنری بودن این روش: این شیوه آموزشی به سخنران ماهر نیاز دارد. از سویی این روش حالت هنری دارد و نمی‌توان معلمان زیادی را برای استفاده از این شیوه تربیت نمود [۱۵].

در مورد توجیهات این روش کمیته هیل در سال ۱۹۶۴، موارد زیر را مهم برشمرده است:

- ۱- در اکثر موارد، رشد و توانایی فرآگیران به حدی نیست که آنها بتوانند، مطالب و نوشتۀ‌های مختلف را مستقل مطالعه کنند و مفاهیم آن را یاد بگیرند؛ ۲- سخنران موضوع درس را با جملات و کلماتی شرح می‌دهد که با توانایی‌های فرآگیران هم‌سویی دارد. درحالیکه در کتاب و سایر موارد نوشتاری، فقط به یک توضیح و روش‌بیان اکتفا می‌شود؛ ۳- روش سخنرانی سبب می‌شود تا مطالب و مفاهیم درسی برای فرآگیران شکافته و یادگیری آنها آسان‌تر شود؛ ۴- در این روش، سخنران با طرح عقاید و نظریات مختلف به سادگی می‌تواند در فرآگیران انگیزش به وجود آورد و ارتباط مناسب برقرار سازد؛ ۵- این روش در تدریس موضوع‌های پیچیده و تغییرپذیر نقش عمده‌ای دارد. زیرا وقتی اصول و یا روش‌های این موضوعات به سرعت تغییر می‌کنند، سخنران می‌تواند با مطالعات خود چنین تغییراتی را در اختیار فرآگیران قرار دهد؛ به عبارت دیگر، مطالب را به روز نماید.

درحالی که کتاب درسی چنین توانایی را ندارد [۱۶].

همچنین رونالد هایمن با بررسی نوشتۀ‌ها و دیدگاه‌های فلسفی توجیه کننده، امتیازات مهم روش سخنرانی را این گونه بیان می‌کند:

- ۱- بیرونی بودن دانش: فرآگیران دانش را از معلم دریافت و با دانش پیشین آمیخته می‌کنند و طرحواره خود را گسترش می‌دهند. در این دیدگاه نقش ذهن، بررسی و غریال کردن و طبقه‌بندی نمودن محرك‌های بیرونی ادراک شده است.

- ۲- جمع‌آوری دانش: سخنرانی سبب تسريع در امر جمع‌آوری و اخذ دانش می‌شود. سخنران به دلیل سازمان‌دادن مطالب به سرعت اخذ دانش می‌افزاید.

- ۳- یادگیری معنی‌دار و حفظی: یادگیری معنی‌دار به جدید بودن موضوع نسبت به ساخت شناختی یادگیرنده بستگی دارد تا فرآگیر رابطه‌ای بین آنها برقرار نماید، درحالی که در یادگیری حفظی و طوطی‌وار، یادگیری در نوسان است.

- ۴- معلم به عنوان منبع دانش: معلم فرآگیران را راهنمایی می‌نماید و منابع را معرفی می‌کند.

- ۵- توانایی انتقال دانش توسط معلم: معلم تلاش می‌کند تا مطالب درسی و موضوعات مورد بحث را طوری سازمان دهد و تجسم ذهنی

- ۵- امیرتیموری محمدحسن. رسانه‌های یاددهی- یادگیری (شناسابی، انتخاب، تولید و کاربرد). تهران: نشر ساوالان؛ ۱۳۸۶.
- ۶- میرزامحمدی محمدحسن. کتاب ارشد (روش‌ها و فنون تدریس، برنامه‌ریزی آموزشی و درسی و تکنولوژی آموزشی). تهران: انتشارات پوران پژوهش؛ ۱۳۸۳.
- ۷- مومنی ابراهیم، ملکزاده جان محمد. بررسی مقایسه‌ای تاثیر آموزش بهروش سخنرانی و پمفت بر داشت تذیله‌ای رایطین بهداشتی شهر یاسوج. مجله دانشگاه علوم پزشکی یاسوج. پاییز و زمستان ۱۳۷۹(۱۹):۵۰-۵۳.
- ۸- فتاحی‌بافقی علی، کریمی حسین، انوری محمدحسین، بزرگ‌کاظم. مقایسه تاثیر روش‌های آموزش سخنرانی و بحث‌گروهی بر میزان یادگیری دانشجویان کارشناسی علوم آزمایشگاهی. مجله مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی. ۱۳۸۶؛۲(۴):۵۱-۶۵.
- ۹- بهرنگی محمدرضا، آقایاری طبیه. تحول ناشی از تدریس مشارکتی از نوع جیگ ساو در وضعیت سنتی تدریس داشت آموزان پایه پنجم. فصلنامه نوآوری‌های آموزشی. زمستان ۱۳۸۳(۳):۵۲-۳۶.
- ۱۰- نیوپل دیوید، کانن روبرت. روش‌های نوین در آموزش پزشکی و علوم وابسته. محمودی ابوالقاسم، مترجم. تهران: انتشارات علمی و فرهنگی وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی؛ ۱۳۷۶.
- ۱۱- شعبانی حسن. مهارت‌های آموزشی و پرورشی، روش‌ها و فنون تدریس. جلد اول. تهران: انتشارات وزارت ارشاد؛ ۱۳۸۱.
- ۱۲- شعبانی حسن. مهارت‌های آموزش و پرورشی، روش‌ها و فنون تدریس. جلد دوم. تهران: انتشارات وزارت ارشاد؛ ۱۳۸۶.
- ۱۳- فتحی‌آذر اسکندر. روش‌ها و فنون تدریس. تبریز: انتشارات دانشگاه تبریز؛ ۱۳۷۸.
- ۱۴- کاظمی سعید. کلیات روش‌ها و فنون تدریس. تهران: انتشارات جهاد دانشگاهی واحد زاهدان با همکاری انتشارات جهاد دانشگاهی تهران؛ ۱۳۷۴.
- ۱۵- Golden AS. lecture skills in medical education. Indian J pediatr. 1989 jan- Fe;56(1):29-34.
- ۱۶- Richardson D. don't dump the didactic lecture; Fix it. ADV physiol Educ. 2008;(32):23-4.
- ۱۷- بیزان پناه شهرزاد. مقایسه تاثیر تدریس بهروش سخنرانی و مباحثه بر میزان یادگیری و رضایت دانشجویان. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی. دوره(شماره)؛ ۱۳۸۵:۵۲-۶.

کارآیی خاص خود را دارند و این ماهیت و محتوای آموزشی است که جایگاه به کارگیری هر روش آموزشی را برای استاد معین می‌کند [۵]. در واقع در یک جلسه تدریس نباید الزاماً فقط از یک روش تدریس استفاده گردد بلکه باید برحسب موقعیت، نیازها و توانایی‌های فراگیران ترکیبی از الگوها و روش‌های تدریس مورد بهره‌برداری قرار گیرد. برای انجام این مهم معلم باید شناخت، توانایی و مهارت فراوان در به کار بردن الگوهای متنوع تدریس داشته باشد [۱۷].

بر این اساس در روش سخنرانی باتوجه به ماهیت موضوع، توانایی و علاقه فراگیر و مقتضای زمانی باید فراگیران را به نوعی در کلاس و مباحث درگیر نموده و مشارکت داد که از پویایی و فعل بودن لازم برخورار گردد، همچنین برای رسیدن به اهداف آموزشی و فعل نمودن یادگیری در روش سخنرانی می‌توان آن را با سایر روش‌ها و با استفاده از مواد و وسائل کمک آموزشی تلفیق نمود.

تشکر و قدردانی: با تشکر از زحمات جناب آقای دکتر خاقانی‌زاده که نویسنده را در نگارش مقاله مساعدت و یاری نمودند.

منابع

- ۱- احمدی علی. روش‌های نوین یاددهی- یادگیری در جغرافیا. تهران: نشر شورا؛ ۱۳۸۰.
- ۲- مهرمحمدی محمود، عابدی لطفعلی. ماهیت تدریس و ابعاد زیباشتختی آن. مجله مدرس. پاییز ۱۳۸۰(۳):۵۷-۴۳.
- ۳- سرمه غلامعلی. نگرش کاربردی بر روش‌های تدریس و هنر معلمی. تهران: نشر آوای نور؛ ۱۳۷۹.
- ۴- خورشیدی عباس. راهبردهای یادگیری و یاددهی در کلاس. تهران: نشر کیا؛ ۱۳۷۹.